

Олігархізація влади — (грец. *ὀλιγαρχία* (oligarchia) — «влада небагатьох», від ст.-грецьк. *ὀλίγος* (oligos) — «небагато» й *ἀρχή* (arche) — «влада») — політ. режим, за якого відбувається процес формування умов для своєрідного «сусп. договору» між бюрократією та бізнесом, в якому в якості громад. норми закріплюється відносно вільний допуск бізнесу до політ. і аналогічний пропуск держ. бюрократії до ринкової економіки. В основі **О.в.** лежить єдність бюрократії та бізнесу, які зацікавлені в тому, щоб встановити «владу влади» над сусп., порівнюючи корінні інтереси одне одного із загальною метою. Укр. особливістю є те, що проходження сьогодні до складу держ. політ. еліти стає можливим лише на основі економічної залежності від олігархів. Ця залежність проявляється на всіх рівнях — національному, локальному та «районному». У законодавчій гілці влади, від Верховної Ради і до селищної чи сільської ради, інтереси олігархії широко представлені або самими олігархами, або їх довіреними особами. У багатьох випадках укр. чиновники перебувають на утриманні в олігархів. Саме вони повідомляють їм, якою буде кон'юнктура на метал або транспорт, якими будуть податки, як коливатиметься курс долара. **О.в.** істотно послаблює ін-ти укр. д-ви. Базуючись на спільності інтересів двох цих верств населення, вона неминуче породжує корупцію. За відсутності чіткої законодавчої та юридичної регламентації процес лобіювання набуває виключно форми підкупу депутатів з боку олігархічних структур, що позначається на якості законодавчої діяльності. Внутрішня економічна політ. д-ви перетворюється на процес переходу виробничих потужностей, нерухомості, ресурсів та іншої держ. власності у приватну олігархічну власність. Критичний показник рівня олігархізації економіки Укр. — концентрації основних структуроформуючих сфер під контролем кількох ФПГ складає сьогодні бл. 70%.

В. Корнієнко